

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Nadejda Toma și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Șontea Daniel în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui

Luchian Valeriu Vasile, născut la 11.01.1971, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. V. Varzaru 5/2, ap. 73

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 04.09.2014 – 15.06.2015 (prima instanță);

2. 14.07.2015 – 21.10.2015 (instanța de apel);

3. 18.07.2016 – 21.09.2016 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 15 iunie 2015, inculpatul Luchian Valeriu a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 5 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 4 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Borețcaia A. a fost admisă parțial și s-a încasat de la Luchian Valeriu în beneficiul lui Borețcaia A. suma de 1779,68 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 30000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, la data de 29.04.2014, în jurul orei 19:00, inculpatul Luchian V., aflîndu-se în apropierea teatrului „Guguță” de pe str. M. Dragan 3, mun. Chișinău, fără careva motive s-a adresat cu cuvinte jignitoare către partea vătămată Borețcaia A., pe care o cunoștea ca vecina din blocul de locuit, iar la observația acesteia i-a aplicat intenționat o lovitură cu mîna dreaptă în regiunea tîmplei capului din partea dreaptă, prin ce i-a cauzat, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1467/D din 25.06.2014, traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin contuzie cerebrală gravă, fractură liniară a osului temporal pe dreapta cu implicarea ambelor lamele, hematom masiv în regiunea frontală, hemoragie subarahnoidiană, care prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare gravă.

3. Procurorul a atacat cu apel sentința, solicitînd casarea parțială a ei, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului pentru comiterea infracțiunii să-i fie stabilită o pedeapsă de 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor a invocat:

- instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de instituția individualizării pedepsei, nu a luat în considerație gravitatea infracțiunii, care prevede o pedeapsă cu închisoare pe un termen de până la 10 ani, precum și personalitatea inculpatului și anume că inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția, nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, nu a conștientizat gravitatea infracțiunii comise, în cadrul ședinței de judecată nu a dat dovadă de căință de cele săvârșite, astfel temeuri de aplicare a unei pedepse mai blânde, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu s-au atestat, or, comportamentul inculpatului denotă lipsă de încredere, din care cauză este imposibilă corectarea și reeducarea lui fără izolarea de societate;

- în rezultatul acțiunilor ilicite, partea vătămată, care activează în calitate de cofetar, din cauza traumei cauzate la cap nu mai activează în regim normal ca înainte. La moment îi sunt reduse simțurile ca mirosul și gustul ceea ce îi afectează foarte tare activitatea.

3.1. De asemenea, sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea apelului a invocat:

- sentința este bazată în totalitate pe declarațiile părții vătămate și instanța a analizat superficial declarațiile martorilor Dorofeev Al., Baron A., Cebotari C., Ionaș Ig., Balan T., Luchian L., punând la îndoială veridicitatea acestor declarații;

- instanța a făcut referire la declarațiile părții vătămate, precum că martorul Ionaș Ig. a fost prezent la momentul săvârșirii infracțiunii, însă, martorul a declarat, că nu Luchian V. era persoana care a lovit-o pe partea vătămată, declarații, care au fost combătute, însă, instanța nu le-a dat nici o apreciere în favoarea inculpatului;

- nevinovăția sa este dovedită prin descifrarea telefonică de pe cartelele SIM de care se folosea în perioada respectivă, și anume: nr. 069724009, 068238035 și nr. de serviciu fiind 068762201, care denotă traseul pe care l-a făcut în ziua de 29.04.2014. Astfel, nici una dintre antenele telefoniei „Orange” nu a arătat aflarea sa în sectorul Ciocana.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015, pronunțată integral la 18 noiembrie 2015, apelurile declarate de procuror și de inculpat, au fost respinse, ca nefondate.

4.1. Instanța a menționat, că prima instanță a apreciat probele prin prisma art. 101 Cod procedură penală și just a stabilit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și anume prin declarațiile părții vătămate Borețcaia A., ale martorilor, cât și prin materialele cauzei, iar motivele invocate în apel de către inculpat nu și-au găsit confirmare, fiind neîntemeiate.

Colegiul a considerat corectă concluzia instanței referitor la vinovăția inculpatului, iar probele combat argumentele inculpatului, precum că învinuirea înaintată și starea de fapt constatată de prima instanță nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

➤ Referitor la apelul inculpatului instanța a menționat.

Instanța de fond corect a apreciat ca fiind pertinente și concludente declarațiile părții vătămate Borețcaia A., la stabilirea vinovăției inculpatului, deoarece partea vătămată a declarat, că inculpatul a lovit-o fără careva motive cu mîna în regiunea tîmplei capului din partea dreaptă și de la lovitură s-a lovit cu capul de colțul unui automobil, care era parcat în apropiere. După ce a fost lovită de către inculpat, Ionaș Ig. l-a apucat de mîna pe inculpat și i-a reproșat faptul.

Colegiul penal a reținut, că declarațiile părții vătămate se confirmau și prin declarațiile martorului Ionaș Ig., date la faza urmăririi penale, care a indicat că, se afla la locul și timpul în care inculpatul a aplicat lovitura părții vătămate, dînsul s-a implicat în apărarea ultimei.

Cu referire la declarațiile martorului Ionaș Ig. date în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, precum că, la urmărirea penală a fost influențat de poliție să depună declarații, instanța de apel a considerat că acestea nu pot fi reținute, deoarece martorul nu a sesizat organele de drept privind actele de influență asupra sa. Mai mult, instanța a apreciat critic declarațiile martorului Ionaș Ig., care a indicat că la data de 29.04.2014 a auzit gălăgie între careva persoane, nu ține minte cine era, nu a intervenit în conflict și nu l-a văzut pe inculpat, deoarece aceste declarații vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate și cu materialele cauzei.

Astfel, Colegiul penal a menționat că, din declarațiile martorului Ionaș Ig., date la faza urmăririi penale și în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, s-a constatat că martorul s-a aflat la data de 29.04.2014 la locul comiterii incidentului, a văzut că partea vătămată a fost lovită și a recunoscut-o, instanța neavînd dubii referitor la capacitatea martorului de a recunoaște persoana care a lovit-o pe partea vătămată, or, ultimul a menționat la faza urmăririi penale faptul, că inculpatul a aplicat lovitura părții vătămate.

La acest capitol, instanța de apel a relevat, că prin procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 28.06.2014, partea vătămată a indicat scaunul unde se aflau inculpatul și martorul Ionaș Ig. și locul unde a fost lovită.

Totodată, instanța de apel a reținut, că prin ordonanța din 30 august 2014, s-a refuzat în pornirea urmăririi penale, din motiv că nu există faptul infracțiunii, fiind constatat că, circumstanțele constrîngerii lui Ionaș Ig. de către colaboratorii IP Ciocana în a-și schimba declarațiile nu și-au găsit confirmare.

Colegiul penal a apreciat critic declarațiile inculpatului, privind nerecunoașterea vinovăției, că la data de 29.04.2014 s-a aflat la cimitir pînă la 16:00, apoi a mers în ospeție la soacra sa pînă la orele 18:30-19:00, după care s-a deplasat la un prieten, Bondarenco Vl., la care s-a aflat pînă la orele 05:00-05:30 a doua zi, deoarece acestea nu sunt susținute prin probe pertinente și concludente, vin în contradicție cu materialele cauzei, din care motive, instanța de apel a atestat intenția inculpatului de a se eschiva de răspundere penală.

Instanța de apel a mai reținut, că potrivit procesului-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 11.05.2014, partea vătămată Borețcaia A. a recunoscut persoana cu nr. 2, care este Luchian Valeriu.

Astfel, la acest capitol, instanța a apreciat critic argumentele inculpatului care a indicat că, la efectuarea recunoașterii a persoanei, ofițerul de urmărire penală i-a dat tăblița cu nr. 2 intenționat ca partea vătămată să indice la el și nu i-a dat voie să-și aleagă singur numărul, deoarece inculpatul nu a formulat la acea etapă criticile corespunzătoare, procesul-verbal de recunoaștere conține semnătura inculpatului. Totodată, la recunoașterea persoanei, adică a inculpatului, partea vătămată a indicat semnamentele după care l-a recunoscut pe inculpat.

Cu referire la declarațiile martorilor Balan T. și Cebotari C., instanța de apel a fost solidară cu concluzia instanței de fond, care a apreciat critic declarațiile acestor martori, care au încercat de a ajuta inculpatul în susținerea poziției de nerecunoaștere a vinei, or, relațiile de concubinaj de aproximativ 6 ani dintre inculpat și martorul Balan T. și

relațiile de prietenie de aproximativ 15-20 ani dintre inculpat și martorul Cebotari C. creau dubii privind veridicitatea declarațiilor martorilor.

În acest context, instanța de apel a reținut și constatările instanței de fond referitoare la contradicțiile dintre declarațiile martorilor Balan T și Cebotari C., referitor la timpul în care inculpatul a ieșit din locuința mamei concubinei sale și a venit în ospeție la vecinul martorului Cebotari C., unde au consumat băuturi alcoolice în continuare. Astfel, din declarațiile martorului Balan T. rezultă că, inculpatul a ieșit din locuință aproximativ la orele 19:00, pe când din declarațiile martorului Cebotari C. urmează că, inculpatul a venit la vecinul său pe str. Calea Orheiului pe la orele 16:00-17:00, când martorul a terminat lucrul.

De asemenea, instanța de apel a reținut și contradicțiile dintre declarațiile inculpatului și ale martorilor Cebotari C. și Dorofeev Al., deoarece martorul Cebotari C. a indicat, că inculpatul a venit de unul singur în ospeție la vecinul martorului, unde în curînd a venit și martorul Cebotari C. și unde au consumat băuturi alcoolice în trei, fiind prezenți doar inculpatul, vecinul martorului pe nume Slavic și martorul Cebotari C. Pe de altă parte, inculpatul și martorul Dorofeev Al. au indicat, că ei împreună au venit în ospeție la persoana cu numele Slavic, ce domiciliază în mun. Chișinău, str. Calea Orheiului 88, iar apoi a venit martorul Cebotari C. și unde toți împreună au consumat băuturi alcoolice.

Instanța de apel nu a reținut ca fiind pertinente și concludente nici declarațiile martorului Baron A., care a indicat, că la data de 30.04.2014, la orele 05:00, l-a luat pe inculpat cu automobilul de serviciu taxi pentru predarea schimbului de pe str. Calea Orheiului 88, mun. Chișinău, deoarece martorul nu l-a văzut pe inculpat în tot timpul de la orele 05:00 la data 29.04.2014 pînă la orele 05:00 data de 30.04.2014, inclusiv și în timpul în care a fost comisă infracțiunea.

Referitor la argumentul inculpatului, precum că nevinovăția sa este dovedită și prin descifrarea telefonică de pe cartelele SIM de care se folosea în perioada respectivă, și anume 069724009, 068238035 și nr. de serviciu fiind 068762201 și care denotă traseul pe care l-a făcut în ziua de 29.04.2014, instanța de apel l-a considerat ca neîntemeiat, deoarece prin procesul-verbal de examinare a descifrărilor semnalelor telefoanelor mobile de pe cartela SIM nr. 069724009, nr. 068762201 și nr. 068238035 s-a stabilit că, în perioada de timp de la 29.04.2014 ora 15:59:12 antena „3G Socoleni 30116” pînă la 30.04.2014 ora 05:41:31, cartela SIM nr. 069724009 se afla în telefonul mobil cu IMEI 35605703615663, care aparține inculpatului nu a fost activată. Astfel, ținînd cont de declarațiile părții vătămate, martorilor, cât și a inculpatului, privind locul de aflare a acestuia în perioada de timp de la 29.04.2014, ora 15:59:12 și pînă la 30.04.2014 ora 05:41:31, nu putea fi afirmat cu certitudine că, în această perioadă inculpatul s-a aflat permanent în zona de acțiune a antenei celulare „3G Socoleni 30116”.

În acest context, instanța de apel a menționat, că instanța de fond corect a apreciat probele în baza cărora a constatat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, iar careva temeiuri de a interveni în legalitatea sentinței nu s-au stabilit.

➤ Colegiul penal a respins argumentele procurorului, privind blîndețea pedepsei, deoarece prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, astfel stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă sub formă de închisoare pe un termen de

5 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani, aplicînd prevederile art. 90 Cod penal.

5. Decizia este atacată cu recurs ordinar de avocatul Șontea Daniel în numele inculpatului, la 18.12.2015 prin intermediul oficiului poștal, invocînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința lui Luchian Valeriu.

5.1. În motivarea recursului a invocat:

- la dosar lipsesc probe ce confirmă vinovăția inculpatului, hotărîrile sînt bazate doar pe declarațiile părții vătămate, care au fost apreciate eronat;

- partea vătămată în instanța de apel a declarat că nu a văzut cine anume a lovit-o, deoarece lovitura a avut loc din spate;

- nevinovăția inculpatului se dovedește prin declarațiile martorilor Dorofeev Al., Baron A., Cebotari C., Balan T. și Ionaș Ig.;

- martorul Ionaș Ig. la etapa de urmărire penală a fost influențat de poliție, pentru a indica că l-a văzut pe inculpat cum a lovit-o pe partea vătămată, însă, martorul a declarat, că nu Luchian V. era persoana care a lovit-o pe partea vătămată, cu inculpatul în acea zi nu s-au văzut;

- din descifrările telefonice de pe cartelele SIM de care se folosea inculpatul, denotă faptul că nici una dintre antenele telefoniei „Orange” nu au arătat aflarea inculpatului în sectorul Ciocana, mun. Chișinău;

- instanța de apel eronat și ilegal a apreciat critic declarațiile martorului Balan T., pe motiv că aceasta este concubina inculpatului și ale martorilor Dorofeev Al. și Cebotari C., pe motiv că aceștia sunt prieteni cu inculpatul;

- neîntemeiat a fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, privind încasarea prejudiciului material în sumă de suma de 1779,68 lei și prejudiciului moral în sumă de 30000 lei.

6. Procurorul a depus referință asupra recursului, solicitînd declararea inadmisibilității acestuia, din motiv că recurentul solicită reaprecierea probelor, temei care nu este prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, recurentul critică aprecierea probelor, astfel Colegiul penal reține, că instanța de apel judecînd cauza, a verificat și a apreciat probele în ședința de judecată, în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, a stabilit toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia justă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă.

Instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, enunțate la pct. 5.1. din decizie, prin care se susține că inculpatul nu se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate, au constituit obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și căroro aceasta le-a dat o motivare corespunzătoare și expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, pe care instanța de recurs o consideră justă și a cărei reluare nu se mai impune.

În acest sens, este de menționat că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel criticile formulate de recurent nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării hotărârii contestate ca fiind ilegală.

De asemenea, Colegiul constată că, instanța de apel, judecând apelurile a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată în baza probelor administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, fapt reflectat în procesul-verbal al ședinței de judecată, fiind audiați inculpatul și partea vătămată, instanța oferind răspunsuri la motivele invocate în apeluri, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor legale.

Colegiul penal remarcă, că argumentele expuse în recurs sunt neîntemeiate, deoarece instanțele ierarhic inferioare au motivat vinovăția inculpatului prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii, iar dezacordul părții în proces cu soluția adoptată de instanța de judecată, nu neapărat înseamnă că soluția conține careva erori de drept.

Mai mult, instanța remarcă că recurentul expune propria opinie asupra problemei de apreciere a probelor reținute de instanțele judecătorești, care l-au declarat pe inculpat vinovat, optînd pentru soluția achitării. Aceasta este o solicitare, dar care nu poate fi temei de reexaminare a cazului în aspectul reaprecierii circumstanțelor de fapt și de drept deja stabilite. În recurs autorul supune analizei probele administrate, însă, le apreciază conform propriei opinii și care le interpretează din punctul lui de vedere, aceasta fiind o poziție aleasă în scop de apărare.

Referitor la dezacordul avocatului, privind soluția instanței de fond adoptată în latura civilă, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost invocate și în apel, or, potrivit materialelor acest argument nu a fost invocat în apel.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se impune soluția inadmisibilității recursului înaintat în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Șontea Daniel în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui *Luchian Valeriu Vasile*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 octombrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Nadejda Toma

Vladimir Timofti